

**Uchwała Komisji habilitacyjnej
z dnia 1 października 2019 r.,
powołanej w postępowaniu habilitacyjnym
wszczętym na wniosek dr Katarzyny Wodniak
w dziedzinie nauk humanistycznych w dyscyplinie bibliologia i informatologia**

§ 1

Komisja habilitacyjna, powołana przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów dnia 4 czerwca 2019 r., działając na podstawie art. 18a ust. 8 ustawy z dnia 14.03.2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2017 r. poz. 1789 ze zm.) w zw. z art. 179 ust. 2 ustawy z dnia 3 lipca 2018 r. Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2018 r. poz. 1669 ze zm.), po zapoznaniu się z recenzjami, opiniami członków Komisji i z autoreferatem stwierdza, że aktywność naukowa oraz osiągnięcie naukowe - cykl sześciu publikacji powiązanych tematycznie, które Habilitantka zatytułowała *Literatura w masowych periodykach kobiecych: „Przyjaciółce” (Warszawa 1948–1989) i jej poprzedniczce „Mojej Przyjaciółce” (Żnin 1934–1939)* **nie stanowią znacznego wkładu w rozwój dyscypliny naukowej bibliologia i informatologia i odmawia nadania dr Katarzynie Wodniak stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk humanistycznych, we wskazanej dyscyplinie.**

UZASADNIENIE

Załącznik nr 1 do niniejszej uchwały zawierający uzasadnienie stanowi jej integralną część.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie w dniu jej podjęcia.

Członkowie komisji:

Przewodnicząca: dr hab. Mariola Antczak, prof. UŁ

Sekretarz: dr hab. Tomasz Kruszewski, prof. UMK

Recenzenci:

prof. dr hab. Rafał Habielski, UW

dr hab. Wanda Ciszewska, prof. UMK

dr hab. Michał Rogoż, prof. UP im. KEN w Krakowie

Członkowie:

prof. dr hab. Jacek Gzella, UMK

dr hab. Marek Tobera, UW

The block contains five handwritten signatures in blue ink, each placed over a horizontal dotted line. From top to bottom, the signatures correspond to: Przewodnicząca (Mariola Antczak), Sekretarz (Tomasz Kruszewski), and three Recenzenci (Rafał Habielski, Wanda Ciszewska, and Michał Rogoż). Below these are two more signatures corresponding to the Członkowie (Jacek Gzella and Marek Tobera).

ZAŁĄCZNIK nr 1

**Uzasadnienie do Uchwały Komisji habilitacyjnej
z dnia 1 października 2019 r.,
powołanej w postępowaniu habilitacyjnym
wszczętym na wniosek dr Katarzyny Wodniak
w dziedzinie nauk humanistycznych w dyscyplinie bibliologia i informatologia**

W 1993 roku dr Katarzyna Wodniak ukończyła studia magisterskie na Wydziale Nauk Historycznych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu (dalej: UMK). Praca dyplomowa przygotowana pod kierunkiem prof. dra hab. Janusza Tondela nosiła tytuł: *Charakterystyka twórczości Szymona Dacha i innych członków Królewieckiego Kręgu Poetów na tle stosunków politycznych i kulturalnych Prus Księżęcych z Rzeczpospolitą w XVI i XVII w.* Ponadto w zakresie kształcenia akademickiego Pani Doktor uzyskała w tej samej Uczelni tytuł licencjatki w zakresie nauczania języka polskiego. W 2003 roku na podstawie rozprawy: *Treści literackie i ich recepcja w wybranych czasopismach kobiecych na przykładzie „Przyjaciółki”, „Twojego Stylu”, „Cieni i Blasków”. Prasa kobieca a sprawy książki* napisanej pod opieką promotorską prof. dr hab. Janusza Dunina-Horkawicza nadano Jej w Uniwersytecie Łódzkim stopień doktora nauk humanistycznych w zakresie bibliologii. Katarzyna Wodniak ukończyła w 2014 roku w UMK studia podyplomowe z zakresu edytorstwa komputerowego.

W latach 1993–1995 Pani Doktor pracowała na stanowisku administracyjnym w sekretariacie Zakładu (a następnie Katedry) Bibliotekoznawstwa i Informacji Naukowej UMK, w której to jednostce była zatrudniona na stanowisku asystenta (1995–2003), a później adiunkta (2003–2008). Kolejnym miejscem pracy Habilitantki była Katedra Informacji Naukowej i Bibliologii Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy (dalej: UKW), gdzie od 2008 była zatrudniona na stanowisku adiunkta, a następnie starszego wykładowcy. Tam pracuje nadal.

Pani dr Katarzyna Wodniak wskazała jako osiągnięcie naukowe cykl sześciu publikacji powiązanych tematycznie, które zatytułowała *Literatura w masowych periodykach kobiecych: „Przyjaciółce” (Warszawa 1948–1989) i jej poprzedniczce „Mojej Przyjaciółce” (Żnin 1934–1939).*

Do dorobku naukowego Pani Doktor należy zaliczyć ponadto jedną książkę, będącą przeredagowaną wersją rozprawy doktorskiej *Współczesna prasa kobieca a sprawy książki. Treści literackie w czasopismach: „Przyjaciółka”, „Twój Styl” i „Blaski”* (Warszawa 2004). Główny nurt badawczy Habilitantki oscyluje wokół przekazów literackich zamieszczanych w prasie dawnej i współczesnej, głównie adresowanej do kobiet. Ponadto okazjonalnie w Jej tekstach możemy odnaleźć analizy obecności polskiej prasy kobiecej w zasobach sieciowych, problematykę czytelnictwa studentów, czy też kultury i historii Torunia. Katarzyna Wodniak jest (wyłączając teksty podane do głównego osiągnięcia naukowego):

- współredaktorką 2 monografii wieloautorskich,
- autorką 6 artykułów zamieszczonych na łamach ogólnopolskich pism naukowych, w tym 4 w „Acta Universitatis Nicolai Copernici. Bibliologia” – czasopiśmie wydawanym przez macierzystą Uczelnię (uwzględniając teksty liczące ponad 10 stron, czyli ponad 0,5 ark. wydaw.),
- 7 tekstów opublikowanych jako rozdziały w monografiach wieloautorskich (uwzględniając teksty liczące ponad 10 stron).

W latach 2003–2018 Pani dr Katarzyna Wodniak: wygłosiła 15 referatów na konferencjach naukowych; uczestniczyła w 2 pobytach stypendialnych w ośrodkach uniwersyteckich w Czechach i na Węgrzech, gdzie wygłaszała wykłady dla pracowników

i studentów; była członkiem 2 komitetów organizacyjnych konferencji naukowych oraz wchodziła w skład redakcji lub rad redakcyjnych 2 czasopism.

Pani Doktor prowadziła wykłady i ćwiczenia z przedmiotów (wybór): Czytelnictwo, Biblioterapia, Literatura współczesna i młodzieżowa, Obsługa użytkowników w bibliotece, Wstęp do bibliotekoznawstwa, Analiza i opracowanie dokumentów, Metodyka pracy z czytelnikiem i użytkownikiem informacji. Należy podkreślić rozpiętość treściową prowadzonych przedmiotów. Warto odnotować, że ubiegająca się o stopień naukowy doktora habilitowanego nigdy (od 2003 roku do dzisiaj) nie pełniła funkcji promotora prac dyplomowych (na żadnej z dwóch uczelni: UMK i UKW), nigdy też nie brała udziału w projektach naukowych, nie przynależała również do jakichkolwiek organizacji; była natomiast: członkiem Zespołu ds. Jakości Kształcenia w UKW, członkiem Wydziałowej Komisji ds. Dydaktyki i Jakości Kształcenia w UKW, sekretarzem Kierunkowej Komisji Rekrutacyjnej w IINiB UMK, koordynatorem programu Socrates/Erasmus w UMK. Ponadto Pani Doktor dbała o popularyzację nauki opracowując artykuły i wywiady do kwartalnika „Forum Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego” oraz teksty do tygodnika lokalnego „Pałuki”.

W postępowaniu habilitacyjnym dr Katarzyny Wodniak dwie recenzje (prof. zw. dr. hab. Rafała Habielskiego i dr. hab. Michała Rogoża, prof. UP w Krakowie) są negatywne, jedna recenzja (dr hab. Wandy Ciszewskiej, prof. UMK) jest pozytywna. Opinie pozostałych członków Komisji habilitacyjnej są negatywne. Podczas głosowania 5 (pięciu) członków Komisji było przeciwko nadaniu stopnia doktora habilitowanego dr Katarzynie Wodniak, 1 (jedna) osoba była za, 1 (jeden) członek wstrzymał się od głosowania.

Odnosząc się do głównego osiągnięcia Habilitantki - cyklu sześciu publikacji powiązanych tematycznie, które zatytułowała Literatura w masowych periodykach kobiecych: „Przyjaciółce” (Warszawa 1948–1989) i jej poprzedniczce „Mojej Przyjaciółce” (Znin 1934–1939), prof. zw. dr hab. Rafał Habielski napisał, iż pomimo wspólnej tematyki prace składające się na cykl nie wydają się mieć charakteru spójnego zamierzenia:

Lektura poszczególnych artykułów i ich porównanie nie skłaniają do wniosku, że prowadzone przez Autorkę badania są traktowane jako proces, w ramach którego rozwiązanie znajdują kolejno stawiane, i wynikające z siebie, problemy badawcze. [...] Odbiera to w moim przekonaniu całości osiągnięcia charakter spójnego zamierzenia, którego składowe układają się w pogłębioną refleksję poświęconą znaczeniu tekstów literackich w największym wydawanym w Polsce piśmie dla kobiet na przestrzeni 40 lat. [...] (Habielski, s. 5).

Recenzenci podkreślili w dużej mierze bibliograficzny charakter części składowych głównego osiągnięcia Habilitantki, zauważając brak pogłębionej refleksji o charakterze naukowym:

Warto zauważyć, że w skład tak pomyślanej heksalogii wchodzić dwie prace o charakterze bibliograficznym, przy czym jedna z nich liczy 289 pozycji i stanowi rozdział w monografii wieloautorskiej *„Moja Przyjaciółka” [1934–1939] i literatura – ujęcie bibliograficzne*, [w:] *O literaturze i kulturze (nie tylko) popularnej: prace ofiarowane Profesorowi Jakubowi Z. Lichańskiemu*, red. A. Gemra, A. Mazurkiewicz, Łódź: Wydawnictwo Uniwersytetu Łódzkiego, s. 139–160), druga zaś, znacznie obszerniejsza, liczy 1690 pozycji bibliograficznych i jest samoistną wydawniczo (*Beletrystyka w „Przyjaciółce” – bibliografia 1948–1989*, Bydgoszcz: Wydawnictwo Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego, 351 s.). Oba zestawienia zostały poprzedzone merytorycznymi wstępami – w przypadku pierwszego o objętości blisko 6 stron, a w przypadku drugiego liczącego 28 stron + 2 strony literatury przedmiotu (Rogoż, s. 2).

Kolejną bardzo istotną sprawą jest to, że wskazany cykl ma w głównej mierze charakter dokumentacyjny, a w znacznie mniejszym stopniu analityczno-interpretacyjny (Rogoż, s. 6).

Nie od rzeczy będzie zauważyć, że książka [wchodząca w skład głównego osiągnięcia naukowego Habilitantki] ta nie ma charakteru narracyjnego, tylko bibliograficzny. Aczkolwiek nie sposób odmówić Autorce profesjonalizmu niezbędnego do jej przygotowania, a także przydatności samego opracowania, nie spełnia ono kryteriów dzieła naukowego (Habielski, s. 5).

Jak zaznacza Habilitantka zestawienie to [dotyczy pierwszego tekstu wchodzącego w skład głównego osiągnięcia naukowego *„Moja Przyjaciółka” (1934–1939) i literatura – ujęcie bibliograficzne* [w:] *O literaturze i kulturze (nie tylko) popularnej: prace ofiarowane Profesorowi Jakubowi Z. Lichańskiemu*, red. A. Gemra, A. Mazurkiewicz, Łódź 2017, s. 139–160) należy traktować jako materiał wyjściowy do analizy treści w powiązaniu z linią pisma lub do badań porównawczych (Ciszewska, s. 3).

Zasadniczy zrab pracy [*Beletrystyka w „Przyjaciółce” – bibliografia 1948–1989*, Bydgoszcz 2018] to retrospektywne adnotowane zestawienie tekstów literackich „Przyjaciółki” sporządzone na podstawie pełnej kwerendy 42 roczników czasopisma (ponad 2 160 numerów). Dr K. Wodniak zgromadziła 1690 opisów bibliograficznych tekstów literackich i paraliterackich opublikowanych w tym czasopiśmie kobiecym (Ciszewska, s. 5).

Większość pozycji cyklu (3 artykuły oraz monografia) zawiera także zestawienia bibliograficzne zawierające teksty literackie opublikowane na łamach „Mojej Przyjaciółki” i „Przyjaciółki”. Wykaz powieści publikowanych w odcinkach w „Przyjaciółce” Habilitantka zamieściła 3 razy (*Fiction in „Przyjaciółka” 1948–1989...*; *Powieść w odcinkach...* oraz *Beletrystyka w „Przyjaciółce”...* – tu opisy rozbudowano o adnotacje) (Ciszewska, s. 6).

Przez Recenzentów główne osiągnięcie było również krytykowane pod względem objętościowym (Habielski, s. 5).

Doktor Katarzyna Wodniak nie wykorzystała w pracach źródeł archiwalnych, które stanowić powinny ważny człon rozważań naukowych nad zebrany materiał. Podkreślili to wszyscy trzej Recenzenci:

Jestem przekonany, że w zespołach Archiwum Akt Nowych, takich np. jak Główny Urząd Kontroli Prasy, Publikacji i Widowisk w Warszawie, czy Centrala Spółdzielni Wydawniczych i Księgarskich w Warszawie (uwzględniając, że pierwszym wydawcą „Przyjaciółki” była Spółdzielnia Wydawnicza „Czytelnik”) lub Krajowe Wydawnictwo Czasopism, można znaleźć ważne informacje dla podjętego tematu. W tym miejscu trzeba przypomnieć, że jako główny cel Katarzyna Wodniak wskazała „[...] odtworzenie kierunków polityki literackiej [...]”, tak więc wykorzystanie różnego typu dokumentów archiwalnych byłoby bardzo istotne. Zapewne dobrym źródłem inspiracji dla Katarzyny Wodniak (pomimo ukierunkowania jej badań na prasę) mogłyby być prace *Polityka wydawnicza w sferze nauki w latach 1944–1959* Doroty Degen (Toruń, 2014), czy *Dzieje książki w Polsce 1944–1989. Wybór źródeł* Dariusza Jarosza (Warszawa, 2010) (Rogoż, s. 5-6).

Wśród pozycji bibliograficznych brak natomiast odniesień do źródeł archiwalnych [...]. Pozwalają [one] weryfikować dane dotyczące zakresu oddziaływania poprzez ustalenie wysokości zwrotów, oraz określić zakres kontroli nad pismem, innymi słowy stopień jego niezależności, ze strony odpowiedzialnych, w wypadku „Przyjaciółki” za kulturę i propagandę, wydziałów PZPR. Pomocne okazałyby się z pewnością materiały Głównego Urzędu Kontroli Prasy, Publikacji i Widowisk [...]. Przeglądanie materiałów GUKPPIW [...] (Habielski, s. 2).

W kontekście zaprezentowanych ustaleń [odnośnie do publikacji wchodzącej w skład głównego osiągnięcia naukowego Habilitantki *Powieść w odcinkach na łamach tygodnika „Przyjaciółka” w latach 1948–1989* [w:] *Literatura i kultura popularna: badania i metody*,

red. A. Gemra, A. Mazurkiewicz, Wrocław 2014, s. 285–301] interesująca była by kwestia, co zadecydowało o wyborze poszczególnych powieści, jakimi kryteriami się kierowano? W jakim zakresie wpływ na to miała cenzura? Odpowiedzi na te pytania mogą znajdować się w materiałach przechowywanych w Archiwum Akt Nowych w Warszawie (np. zespół Główny Urząd Kontroli Prasy, Publikacji i Widowisk Teatralnych), z których Habilitantka nie skorzystała. Część dokumentacji jest także w zasobach Polony, np. archiwum Poli Gojawiczyńskiej i archiwum Wandy Gojawiczyńskiej-Nadzin, w ramach których znajduje się umowa z Robotniczą Spółdzielnią Wydawniczą na druk w 1970 r. w tygodniku „Przyjaciółka” powieści *Rajska jabłoń*, o której dr K. Wodniak wspomina (Ciszewska, s. 5).

Doktor Katarzyna Wodniak nie zawsze odnosiła się do wszystkich – zdaniem Recenzentów wartościowych dla prowadzonych analiz – publikacji, które mogłyby przyczynić się do wzbogacenia ujęcia tematu:

Trochę zabrakło w tym miejscu [odniesienie do drugiej publikacji zaliczonej do głównego osiągnięcia naukowego Habilitantki: *Udział tygodnika „Przyjaciółka” w upowszechnianiu czytelnictwa masowego w powojennym 40-leciu*, „Roczniki Biblioteczne” R. 51: 2007, s. 189–216) szerszego kontekstu polityczno-kulturowego. Istnieją opracowania dotyczące polityki wydawniczej (m.in. Stanisław A. Kondek, *Władza i wydawcy*, Warszawa 1993; Rafał Habielski, *Polityczna historia mediów w Polsce w XX wieku*, Warszawa 2009; Andrzej Krajewski *Miedzy współpracą a oporem. Twórcy Kultury wobec systemu politycznego PRL (1975–1980)*, Warszawa 2004), których Autorka nie wykorzystała (Ciszewska, s. 4).

Pięć prac, ze wskazanego przez Katarzynę Wodniak cyklu, dotyczy „Przyjaciółki”. Autorka wielokrotnie, powołując się na różnych badaczy, podkreśla znaczenie masowości zasięgu tego periodyku i przytacza pochodzące z różnych publikacji informacje o nakładzie omawianego pisma. Szkoda jednak, że nie podjęła próby weryfikacji tych danych, nie tylko w oparciu o archiwalia, ale nawet materiały drukowane, np. „Biuletyn Nakładów Prasy Krajowej i Zagranicznej” (Rogoż, s. 6).

Dwóch Recenzentów zauważyło również brak odpowiednio zastosowanej metodologii badań: brak sformułowania problemów badawczych, wykorzystania odpowiednich metod, jak choćby analizy zawartości czasopism.

Artykuł [*Udział tygodnika „Przyjaciółka” w upowszechnianiu czytelnictwa masowego w powojennym 40-leciu*] zapewne zyskałby na wartości, gdyby znalazło się w nim miejsce na szersze zaprezentowanie metodologii badawczej zastosowanej przez Autorkę (Rogoż, s. 4).

Badania swoje [*Obraz dziecka w nowelach prasowych tygodnika „Przyjaciółka” w latach 1950–1951 oraz 1956–1957 (na podstawie rubryki „Radości i smutki”)*] przeprowadziła w oparciu o analizę oryginalnej rubryki „Radości i smutki” w 4 wskazanych w tytule rocznikach pisma z lat 50. Wobec takiego podejścia badawczego wzmiankowany w tytule obraz dziecka wydaje się być wysoce niepełny, a szkoda, bo przecież zapewne ulegał ciekawym przemianom w latach 60., 70. i 80. XX wieku. W mojej ocenie dobór próby badawczej jest nieadekwatny do tytułu osiągnięcia naukowego wskazanego przez Katarzynę Wodniak (Rogoż, s. 4).

Żałować również należy, że we wskazanym osiągnięciu nie została odpowiednio wykorzystana charakterystyczna dla badań prasoznawczych (a przecież z takimi mamy tu do czynienia) metoda analizy zawartości prasy (Rogoż, s. 7).

Inną opinię wyraziła Recenzentka dr hab. Wanda Ciszewska, prof. UMK:

Poszczególne pozycje cyklu są poprawne metodologicznie, nie budzą wątpliwości pod względem konstrukcyjnym i są wkładem w rozwój bibliologii (Ciszewska, s. 7).

Recenzenci podkreślali powtórzenie się do pewnego stopnia zawartości tekstów wchodzących w skład głównego osiągnięcia naukowego:

Habilitationka to samo zestawienie bibliograficzne [por. *Fiction in „Przyjaciółka” 1948–1989 – research notice*, [w:] *Around the Book the Library and Information: the present state 5 – challenges – prospects: studies and essays*, ed. by M. Juda, A. Has-Tokarz, R. Malesa, Lublin 2014, p. 91–105] powtórzyła w kolejnej pozycji cyklu *Powieść w odcinkach na łamach tygodnika „Przyjaciółka” w latach 1948–1989*, [w:] *Literatura i kultura popularna: badania i metody*, red. A. Gemra, A. Mazurkiewicz, Wrocław 2014, s. 285–301) (Ciszewska, s. 5).

Przedstawienie osiągnięcia naukowego w postaci cyklu publikacji sprawia, że w każdej pozycji istnieje konieczność wprowadzenia czytelnika w omawianą materię. Powoduje to pewną powtarzalność informacji dotyczących prezentowanych periodyków, okoliczności ich powstania, profilu danego pisma czy wysokości nakładów (Ciszewska, s. 6).

Wstęp do tego zestawienia [*Beletrystyka w „Przyjaciółce” – bibliografia 1948–1989*, Bydgoszcz: Wydawnictwo Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego, 351 s.] został dobrze zredagowany (s. 21–50), ale niektóre przywoływane tu informacje są obecne w pozostałych publikacjach wchodzących w skład wskazanego przez habilitantkę cyklu (Rogoż, s. 3).

Na końcu artykułu [*Fiction in „Przyjaciółka” 1948–1989 – research notice*] został zamieszczony liczący 30 pozycji *Wykaz powieści w odcinkach drukowanych w „Przyjaciółce” w latach 1948–1989*. Właśnie temu zagadnieniu Autorka poświęciła kolejną swoją pracę *Powieść w odcinkach na łamach tygodnika „Przyjaciółka” w latach 1948–1989* (17 s.), która również została zaopatrzona w taki sam załącznik jak we wcześniej wzmiankowanej publikacji (Rogoż, s. 5).

Cały przedstawiony do oceny cykl publikacji liczy około 120 stron tekstu (nie uwzględniając opisów bibliograficznych, czy różnego rodzaju spisów pomocniczych). Tym bardziej więc uwagę zwraca bardzo częste przywoływanie tych samych informacji w różnych publikacjach wchodzących w skład wskazanego przez habilitantkę osiągnięcia. W pracach tworzących cykl powtarzają się też informacje pochodzące z książki podoktorskiej *Współczesna prasa kobieca a sprawy książki. Treści literackie w czasopiśmie: „Przyjaciółka”, „Twój Styl” i „Blaski”* (Warszawa 2004, s. 31–42 oraz 83–92) (Rogoż, s. 6).

O kontynuacji przedsięwzięcia badawczego z okresu przed 2003 rokiem dotyczącego tygodnika „Przyjaciółka” napisał prof. zw. dr hab. Rafał Habielski, wskazując na zawartość dwóch rozdziałów poświęconych temu periodykowi w preredagowanej wersji doktoratu – jedynej książce o charakterze niebibliograficznym:

[...] a zatem osiągnięcie naukowe mające stanowić podstawę do nadania stopnia doktora habilitowanego nie stanowi nowego, osobnego rozdziału badań. (Habieski, s. 6).

O zbieżności tematycznej niektórych fragmentów opublikowanej rozprawy doktorskiej z głównym osiągnięciem naukowym w postępowaniu habilitacyjnym pisał również dr hab. Michał Rogoż, prof. UP:

Po uzyskaniu doktoratu w 2003 roku Pani Katarzyna Wodniak opublikowała jedną monografię autorską (tzw. książkę podoktorską) *Współczesna prasa kobieca a sprawy książki. Treści literackie w czasopiśmie: „Przyjaciółka”, „Twój Styl” i „Blaski”* (Warszawa, 2004). W mojej ocenie jest to ciekawie pomyślana i dobrze wykonana rozprawa, choć za dyskusyjną należy uznać zbieżność tematyczną niektórych jej fragmentów z głównym osiągnięciem naukowym w postępowaniu habilitacyjnym (Rogoż, s. 7).

Innego zdania była Recenzentka dr hab. Wanda Ciszewska, prof. UMK:

Cykl publikacji spełnia wymogi stawiane osiągnięciom naukowym, stanowi wkład w rozwój badań nad historią prasy, przynosi konkretne, wnikiwe ustalenia na temat prasy kobiecej (Ciszewska, s. 7).

Odnosząc się do dorobku Habilitantki w zakresie działań o charakterze naukowym poza publikacjami prof. zw. dr hab. Rafał Habielski stwierdził, że:

[...] nie spełniają ich w pełni. Tematy wystąpień na konferencjach naukowych pokrywają się często z tytułami artykułów, w tym tych, które znalazły się w składzie osiągnięcia; habilitantka nie prowadziła seminariów licencjackich [...] nie kierowała międzynarodowymi ani krajowymi projektami badawczymi oraz nie była ich uczestnikiem [...] (Habielski, s. 6).

Natomiast dr hab. Michał Rogoż, prof. UP odniósł się w recenzji do aktywności jakościowej i ilościowej Habilitantki, pisząc:

Dynamika aktywności publikacyjnej Katarzyny Wodniak (średnio mniej niż 2 oryginalne publikacje naukowe w roku) nie jest szczególnie imponująca, tym bardziej, że poza książką podoktorską i bibliografią nie opublikowała ani jednej monografii naukowej. Odczuwa się także niedosyt w zakresie publikacji w czasopismach znajdujących się w bazie Web of Science (WoS) lub na liście European Reference Index for the Humanities (ERIH), czy też w jakichkolwiek zagranicznych czasopismach naukowych (ani jednej publikacji) (Rogoż, s. 8).

Uzasadniając pozytywną opinię na temat działalności naukowo-organizacyjnej Habilitantki Recenzentka dr hab. Wanda Ciszewska, prof. UMK napisała:

Dorobek ten należy uznać za wystarczający, choć skromny (Ciszewska, s. 7).

Katarzyna Wodniak zaprezentowała własne badania i ich ustalenia w trakcie 15 konferencjach naukowych (w tym 1 zagranicznej). Już po złożeniu wniosku Habilitantka uczestniczyła w kolejnych 3 konferencjach (w tym 2 międzynarodowych) (Ciszewska, s. 11).

Należy odnotować aktywność dr K. Wodniak w latach 2011–2013 w pracach kolegium redakcyjnego półrocznika „Universitas Gedanensis”, wydawanego przez Pomorskie Towarzystwo Filozoficzno-Teologiczne. Z kolei w latach 2010–2012 Habilitantka była – z ramienia Wydziału Administracji i Nauk Społecznych – członkiem zespołu redakcyjnego kwartalnika uniwersyteckiego „Forum Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego”, wydawanego w Bydgoszczy. Ponadto Katarzyna Wodniak przygotowywała recenzje dla czasopism naukowych: „Klio” w latach 2011–2015; „Toruńskich Studiów Bibliologicznych” w latach 2014–2018 oraz „Rocznika Historii Prasy Polskiej” w roku 2017. W maju 2008 r. Habilitantka odbyła staż w Slezská Univerzita v Opavě Ústav bohemistiky a knihovnictví, a w kwietniu 2013 r. w University of Debrecen oraz University and National Library na Węgrzech, gdzie aktywnie uczestniczyła w działalności naukowej i dydaktycznej tamtejszych uczelni, wygłaszając wykłady dla studentów oraz pracowników w j. angielskim (Ciszewska, s. 11).

Ze względu na niewielką liczbę studentów w Katedrze Informacji Naukowej i Bibliologii UKW dr K. Wodniak nie powierzono prowadzenia seminariów dyplomowych, a jedynie recenzowanie prac licencjackich (8 prac). Odpowiadała za jakość kształcenia jako członek Zespołu ds. Jakości Kształcenia, funkcjonującego w ramach KINiB oraz członek Wydziałowej Komisji ds. Dydaktyki i Jakości Kształcenia na Wydziale Administracji i Nauk Społecznych UKW. W trakcie prac w Wydziałowej Komisji ds. Dydaktyki i Jakości współpracowała m.in. *Raport Samooceny Jednostki*, 2011 oraz raport: *Wewnętrzny System Zapewnienia Jakości Kształcenia w Uniwersytecie Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy – Katedra Informacji Naukowej i Bibliologii*, 2011 [...] (Ciszewska, s. 12).

Habilitantka była dwukrotnie koordynatorem programu Socrates/Erasmus. W latach 2007–2008 w Instytucie Informacji Naukowej i Bibliologii UMK w Toruniu odpowiadała za kontakty z uczelniami partnerskimi: Slezská Univerzita v Opavě, Vilniaus universitetas, Ankara Üniversitesi). Natomiast w latach 2008–2016 w Katedrze Informacji Naukowej

i Bibliologii UKW w Bydgoszczy współpracowała z University of Debrecen (Ciszewska, s. 12).

W ciągu kilkunastu lat pracy naukowej Habilitantka otrzymała kilka nagród. W 2004 r. uzyskała nagrodę Rektora UMK w Toruniu przyznaną za książkę *Współczesna prasa kobieca a sprawy książki. Treści literackie w czasopiśmie: „Przyjaciółka”, „Twój Styl”, „Cienie i Blaski”* (Warszawa: SBP 2004), a w 2011 Nagrodę Zespołową Rektora UKW w Bydgoszczy przyznaną za wyróżniającą się działalność organizacyjno-naukową (Ciszewska, s. 12).

W konkluzjach Recenzenci, odpowiednio: prof. zw. dr hab. Rafał Habielski, dr hab. Michał Rogoż, prof. UP, dr hab. Wanda Ciszewska, prof. UMK, napisali:

W związku z powyższym **nie widzę podstaw do nadania dr Katarzynie Wodniak stopnia doktora habilitowanego** zgodnie z ustawą z 2003 r. o stopniach i tytule naukowym oraz stopniach i tytułach w zakresie sztuki (Habielski, s. 6).

Na podstawie oceny osiągnięć naukowych dr Katarzyny Wodniak, zwłaszcza zaś wskazanego osiągnięcia naukowego *Literatura w masowych periodykach kobiecych: „Przyjaciółce” (Warszawa 1948–1989) i jej poprzedniczce „Mojej Przyjaciółce” (Żnin 1934–1939)* oraz oceny jej pozostałej aktywności naukowej, organizacyjnej i dydaktycznej, stwierdzam, że **kandydatka nie spełniła wymogów ustawowych i wnioskuję o nienadanie dr Katarzynie Wodniak stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk humanistycznych w dyscyplinie bibliologia i informatologia** (Rogoż, s. 9).

Publikacje zgłoszone przez dr Katarzynę Wodniak jako osiągnięcie naukowe, jak również Jej pozostały dorobek i działalność naukowa, prace popularyzatorskie, działalność organizacyjna, moim zdaniem, zasługują na pozytywną ocenę i stanowią podstawę do uzyskania przez Nią stopnia doktora habilitowanego nauk humanistycznych w dyscyplinie bibliologia i informatologia. Wnioskuję do Rady Wydziału Nauk Historycznych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu **o nadanie dr Katarzynie Wodniak stopnia doktora habilitowanego nauk humanistycznych w zakresie bibliologii i informatologii** (Ciszewska, s. 13).

Biorąc przytoczone opinie pod uwagę, Komisja obradująca w pełnym składzie orzekła (5 głosów za przyjęciem uchwały Komisji habilitacyjnej, 1 głos przeciwny, 1 głosów wstrzymujących, przy 7 obecnych), że przedstawione najważniejsze osiągnięcie naukowe oraz pozostały dorobek naukowy, dydaktyczny i organizacyjny dr Katarzyny Wodniak nie spełniają wymagań określonych w art. 16 Ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2017 r. poz. 1789 ze zm.) i negatywnie opiniuje wniosek o nadanie dr Katarzynie Wodniak stopnia doktora habilitowanego nauk humanistycznych w dyscyplinie bibliologia i informatologia (w takiej dziedzinie i dyscyplinie wszczęto zostało postępowanie).

Członkowie komisji:

Przewodnicząca: dr hab. Mariola Antczak, prof. UŁ

Sekretarz: dr hab. Tomasz Kruszewski, prof. UMK

Recenzenci:

prof. zw. dr hab. Rafał Habielski, UW

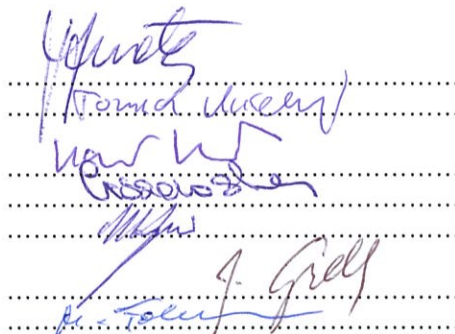
dr hab. Wanda Ciszewska, prof. UMK

dr hab. Michał Rogoż, prof. UP im. KEN w Krakowie

Członkowie:

prof. zw. dr hab. Jacek Gzella, UMK

dr hab. Marek Tobera, UW

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

Toruń, dnia 1 października 2019 r.